

Anderlecht

Royal Sporting Club Anderlecht is te koop. Tenminste: driekwart van de aandelen van voetballend België's 'kroonjuweel', maar in de praktijk betekent dat de hele club. Minderheidsaandeelhouders zijn de T2's van de eigenaars: de ene heeft al iets meer in de pap te brokken dan de andere, maar finaal blijft het de T1, hij die de meeste aandelen heeft, die de knopen doorhakt.

Eerste reflex: dit tien jaar eerder en Bart Verhaeghe en Vincent Mannaert waren er opgesprongen met hun haar recht en hun portemonnee wijd open. Dat had hun samen vierhonderd kilometer auto per dag bespaard. Tweede reflex, in navolging van tv-maker Luc Kempen via zijn Twitter-account: als iedereen zagezegd van die nakende verkoop wist, waarom is dat niet eerder uitgebreid aan bod gekomen in de media? Het antwoord op die vraag is iets complexer. Wellicht was er een vermoeden en heeft Roger Vanden Stock al iets gehint, en eerder al was er de omzetting naar een nv, maar voetbal is een conservatief milieu en daarom geloofde niemand echt in een troonsafstand van de Vanden Stocks.

Al in 2015 gonsde het van de geruchten dat Vanden Stock – inmiddels halfweg de zeventig – de macht zou overdragen. Toen werd reikhalzend uitgekeken naar de komst van Alexandre Van Damme en alles wees daar ook op met het aantreden dat jaar van een nieuwe financiële directeur in de persoon van Jo Van Biesbroeck, ook met een AB InBev-verleden. Maar een jaar later verhuisde Van Damme zijn hele hebben en houden naar Zwitserland. Niet om fiscale redenen, hoe durfden we dat te denken, maar omdat de lucht er gezonder is en de mensen discreter zijn. Verhaeghe heeft/had daar ook een *doeningske* en woonde daar zelfs een tijd toen hij Club Brugge had overgenomen, maar hij ondervond al snel dat het in de volatiele emotiebusiness voetbal net iets makkelijker schakelen is als je in de buurt bent. Van Damme bleef in Zwitserland en werd steeds minder op Anderlecht gespot.

De berichten als zou Alisjer Oesmanov kandidaat-koper zijn, werden wellicht met een bijbedoeling de wereld ingestuurd. We moeten daar niet op hopen, de piste Oesmanov lijkt vooral een dwaalspoor, want wat heeft zo'n rijke Oezbeek te zoeken in de tiende voetbaleconomie van de wereld? Komt de brexit hem de strot uit en wil hij Belg worden? Weet hij meer, vermoedt hij de oprichting van een Europese superliga waar Anderlecht ook deel van zal uitmaken? Het is een halve gok, maar de naam Oesmanov is aas dat andere rijke investeerders moet lokken. Misschien wel die rijke Rus van Monaco, die Cercle Brugge heeft gekocht en vervolgens Salvator Mundi verkocht?

De tandem Gheysens-Vandenhaute lijkt de logica zelve. Wouter Vandenhaute wordt een beetje kort door de bocht voorgesteld als de grote Anderlecht-supporter. Wouter is vooral supporter van hemzelf en zijn portemonnee (dat is geen verwijt, maar een vaststelling) en heeft zijn oog al langer laten vallen op Anderlecht, dat zijn status van marktleider niet ten volle benut. Vijftien jaar geleden al wilde hij zijn rol als mediafiguur opgeven om Michel Verschueren op te volgen, maar dat ging niet door. Vervolgens ondernam hij de tot nog toe meest lovenswaardige poging in de geschiedenis van het wielrennen om die sport op de commerciële rails te krijgen, maar werd daar vakkundig geboycot door de Tour de France.

Wouter Vandenhaute was voetballer, licentiaat LO, sportmedewerker bij deze krant (Waregem was zijn specialisme), werd later tv-verslaggever op de sportredactie van de VRT en runde met Supersport een grensverleggend sportkanaal. Wouter is sport, is ook business en is een strateeg. Wellicht heeft hij de toenadering gezocht tot Gheysens, Paul-de-bouwer die met zijn Brussels stadiodossier werd geboycot door Bart-de-Bouwer en finaal ook door RSC Anderlecht. Dat is toen nooit goed begrepen maar lijkt in het licht van een nakende verkoop een logische beslissing. Laat de nieuwe eigenaars maar investeren en zich engageren in dat stadionavontuur.

Voor Gheysens zou het een uitweg zijn om zonder veel gedoe in Brussel een groot stadion te bouwen dat ook nagenoeg wekelijks wordt gespeeld. De stelling van Gheysens is al jaren: de vraag is niet óf er een nieuw stadion zal komen langs de ring, maar wanneer. Liefst voor Euro 2020, daarna als het niet anders kan.

Brussel heeft nood aan een nieuw stadion en Anderlecht ook. Geen beter scenario dan een bouwheer die eigenaar is van het stadion en van de club. Gheysens gelukkig want dan moet/kan hij weg van die Bosuil waar hij zich niet thuisvoelt. En Vandenhaute ook, want dan kan hij zich op zijn 56ste eindelijk bezighouden met wat hem al altijd heeft geboeid: sport. Een wereld van over het paard getilde prima donna's, zoals de televisie, maar veel leuker.

**Vandenhaute
kan zich eindelijk
bezighouden
met wat hem
al altijd heeft
geboeid: sport.
En Gheysens
is de bouwheer
die eigenaar is
van het stadion
en van de club**